

взвдъхъ. Така щомъ искочи за прѣно-то дѣ-
те отъ дѣпкъ-тѣ и се намери въ свободѣ .

Отъ никоѣ рѣчь немогѣтъ се исказа
онезы чувства, кои то опыта тогава ко-
гато излѣзи най напредъ отъ онсва
тѣмно и подземно жилище, и като се
намѣри за първи пѣть подъ едно красно
небе мѣждѣ планины-тѣ, въ една усойна
украшена съ различни лѣскави растеньѣ,
сладчисе тогава да е една радостна сѣ-
тринна на пролѣтъ-та. Слънце-то предъ
малко беши изгрѣло. Небе то се зачерви-
ло като огнь. Планины-тѣ и лѣсови-тѣ
се освѣтили отъ единъ червенкавъ
свѣтлинѣ. Земля-та вѣла покрита отъ
морава и цвѣтъѣ. Птички-тѣ пѣхѣ
сладничко. До дзиера мѣждѣ гори-тѣ ле-
жеше едно езеро, на кое-то волны-тѣ
отражавахъ искри отъ утрѣни-тѣ зори
тѣи, както и зѣлены-тѣ върхове на го-
ри-тѣ.